

jeg skal med Flid og efter bedste Eone behandle det; jeg skal ikke lade Sjalt eller Trævel være deri, uden at jeg skal vise, hvoraf det er skyt sammen. Det skal ikke mangle paa min bedste Medvirkning, og jeg skal ikke være uvillig til, om Noget kan finde paa en væsentlig Forbedring, da, at bidrage til at sætte den ind. Jeg er ingen Tilbejder af den absolute Forsfatning; jeg er saa lidt Tilbejder deraf, at jeg seer Mange omkring mig, som have bestrykt mig for, at jeg ikke elskede Grundloven af 5te Juni. Jeg har ikke i de senere Aar været med til at stikke Faner ud den 5te Juni; jeg har ikke troet paa dem, der svingede Faner, og da jeg, saavidt det er muligt, holder mig fra Skin og Usandhed, mødte jeg ikke; men Fanerne bleve svungne, og saa blev det mig, der skulde holde paa Grundloven af 5te Juni, ikke som Grundlov, men som Udtrykket for Statsmagten og Statseenheden i Kongeriget Danmark, som vi ikke maae savne.

Jeg kommer nu til de specielle Anklagepunkter mod det afgaaede Ministerium. Det første Punkt, at det har ladet Medlemmerne af Rigsraadet tilflyde Diæter uden Rigsdagens Bevilling, vil man see fremgaaer ligesvem af min øvrige Betragtning, men jeg skal dog tilføje een Ting. De 4 Rd. Diæter indeholde et Beviis for, at det er Monarchiets sælles Anliggender, her er Spørgsmaal om, og ikke Kongerigets Anliggender, thi dengang der blev Spørgsmaal om, hvilke Diæter der skulde heds til Rigsraadets Medlemmer, enten de kongerigske 3 Rd. eller disse 4 Rd., saa bleve de 4 Rd. valgte, fordi det var de slesvigske Stænderdiæter, og fordi man troede, at Rigsraadet ikke vilde finde Anklag og Anseelse i Slesvig, med mindre Medlemmerne fik 4 Rd. i Diæter. Altsaa disse Diæter ere et sikkert Beviis paa, at en ganske fremmed Betragtningmaade, en fremmed Ingrediens stadig har været tilstede ved de Raadslagninger, som her have været førte om vor Forsfatning; men til at deeltage deri, ere Fremmede ikke berettigede.

Vi komme nu til det andet Punkt: „For at have ladet udskrive nye Valg.“ Jeg henfører dette til den kongelige Rundgjørelse af 16de November. Derfor det var alvorligt meent med denne Rundgjørelse, som indeholder, at

Ministeriet har raadet Kongen til at udtale det Dnsle, at der maatte være Fred og Ro i Landet, — kunde Ministeriet under de tilstede-værende Omstændigheder ikke være gaaet til en Opløsning og Udskrivning af nye Valg, thi der forelaa ingen Nødvendighed derfor; det havde Rigsdagen tilstede, og den havde viist sig villig til at behandle Forsfatnings-spørgsmaalet — idetmindste var det erklæret her — til at gaae ind paa Forslag, hidrørende fra Regjeringen. Men Ministeriet opløste Folkethinget i Rigsraadet og satte hele Landet i den Uro, som der blev adbaaret imod i Kongens Rundgjørelse, og skaffede den Splid tilveie, som ikke havde været før, og som man skulde see at skaffe bort, for at oprette de Tab, man havde lidt.

Det sidste Punkt „c“ er til en vis Grad en Gjentagelse af det Foregaaende, men da der er adskillige af de omhandlede Love, som det sidste Ministerium ingen Deelagtighed har i, maatte det udtrykkes paa denne Maade.

Jeg kommer nu til det 3die Punkt mod Finantsministeren, Conferentsraad David: „For at have fremmet Partiformaal ved de senest afholdte almindelige Valg til Rigsraadets Folkething for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender ved at lade Statens Postvæsen omsende og ombære Partifrisfter paa en mod bestaaende Anordninger og almindeligt Brug stridende Maade“. Enhver veed jo, at en Piece, som ikke paa nogen Maade gjorde denne Sag klar, blev sendt om med Aviserne paa en Maade, som ikke saa lang Tid iforveien var strengt forbudt. Dette troer jeg ikke under saadanne Omstændigheder var rigtigt og berettiget.

Det sidste Anklagepunkt, nemlig mod den afgaaede Indenrigsminister, Geheimeraad Tillich, angaaer dette Thing særligt. De Herrer ville erindre, at efter Grundloven af 5te Juni skal Rigsdagen, hvad enten den indkaldes eller ikke, møde her den første Mandag i October Maaned. Indkaldelsestiden og den i Lovens bestemte Mødetid faldt sammen iaar. Grundloven siger fremdeles, at strax, naar Rigsdagen er sat, skal Finantsloven forelægges. Deraf fremgaaer for mig med Nødvendighed, at Rigsdagen ikke kan sendes hjem, dens Møder ikke ud-